

риградъ, и подчинено на калифа Омара; Г. Боре сяка че нѣщо показва съ това, безъ да знае, както ся види, че имя-то Сироромане мы имъ го дадохмы, мы ромен-те, а не совсѣмъ римскій-атъ престолъ, на живуцы-те въ Сирія, кои-то родомъ Грецы суци, употребляваха Греческій языкъ въ Литургии-те си, и кои-то послѣ ся назначиха по части съ имя-то Мелхити или Мулуки, за да се различаватъ отъ Яковиты-те, Армены-те, Несторіяны-те, и отъ други Хрістіяны инославни (Еритицы).

Отговоръ-атъ ни излагава тука една безрасудность Г. Бореева, кой-то дума, че Грецы-те са твердо прилѣжни притворнописцы, и Патріархъ фотій премѣни на много мѣста Папа Іакововы-те епистолѣи, както приторихме, дума, и дѣянія-та на— Халкидонскій Синодъ, и пр. Подиръ уничтоженіе-то на-тыя Басни, отговора, въ мѣсто защититель, востава обвинитель, и сосѣ исторія-та въ руцѣ на всяка ступка, доказува, какъ Паписмъ-атъ е весма нововодитель, порчитель и промѣщикъ на разны-те правила и писанія.

Приказва Г. Боре, какъ единъ Архідіаконъ именемъ Григорій, разгнѣвенъ верху стрыка си Патріарха Іерусалимскаго, кой-то му бѣше задержалъ нѣколко денежы (пары), дойде въ Константинополь, за да го обвини и да го испроверже отъ престола. Тойзе Архідіаконъ бѣ ся отхранилъ въ римски-те Бо-